

Sygn. akt III CNP 22/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa T. sp. z o.o. w K.
przeciwko C. Aluminium System sp. z o.o.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 września 2012 r.,
na skutek skargi strony pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 4 maja 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 maja 2012 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej C. Aluminium System, sp. z o.o. o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Okręgowego z dnia 28 marca 2012 r.

Od postanowienia Sądu Okręgowego pozwana w wniosła skargę o „stwierdzenie nieważności” postanowienia z dnia 4 maja 2012 r..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący wniósł skargę „o stwierdzenie nieważności”, a więc środek nieznany w polskim systemie prawnym, a o kwalifikacji tej skargi jako skargi przewidzianej w art. 424¹ lub art. 519² k.p.c. nie może być mowy, gdyż nie nadano jej odpowiedniej formy przewidzianej w art. 424⁴ k.p.c.

Niezależnie od tego należy zaznaczyć, że w dniu 22 lipca 2010 r. uchwalono ustawę o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 155, poz. 1037), która weszła w życie w dniu 25 września 2010 r. Zgodnie z przepisami tej ustawy, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia przysługuje obecnie tylko od prawomocnych wyroków sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie oraz od postanowień co do istoty sprawy kończących postępowanie, wydanych przez sąd drugiej instancji w postępowaniu nieprocesowym, w postępowaniu o uznanie i stwierdzenie wykonalności orzeczeń sądów państw obcych oraz w postępowaniu o uznanie i stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą lub ugody zawartej przed sądem polubownym za granicą (art. 424¹, art. 519², art. 1148¹ § 3, art. 1151¹ § 3 i art. 1215 § 3 k.p.c.). Od innych prawomocnych orzeczeń, w tym postanowień incydentalnych, a także orzeczeń wydanych w postępowaniu egzekucyjnym oraz upadłościowym i naprawczym, skarga nie przysługuje (art. 767⁴ § 3 k.p.c. oraz art. 33 ust. 3 i art. 223¹ ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze, jedn. tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 ze zm.), a jeżeli przez ich wydanie została wyrządzona szkoda, strona może dochodzić jej wynagrodzenia bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi,

czyli przed sądem powszechnym, bezpośrednio od Skarbu Państwa, w sprawie o odszkodowanie (art. 424^{1b}).

Zasada bezzwłocznego stosowania przepisu procesowego oznacza stosowanie w sprawie będącej w toku przepisów obowiązujących w chwili podejmowania czynności, a z art. 424⁸ k.p.c. wynika, że skarga niedopuszczalna podlega odrzuceniu. Z tych względów skargę powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia dotyczącego rozstrzygnięcia w przedmiocie kwestii incydentalnej, pomocniczej, jaką jest nadanie klauzuli wykonalności odrzucono jako niedopuszczalną (art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424¹ § 1 i 2 k.p.c.).

Z tych względów skarga pozwanego, jako środek nieznanany w polskim systemie prawa procesowego, jak też niespełniający podstawowych wymagań przewidzianych w art. 424⁴ k.p.c., została odrzucona (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).